

■ Kritikus szakaszon túl a restaurálás Felfüggesztették Ópusztaszeren a Feszty körképet

(Folytatás az 1. oldalról.)

Hogy ez megkezdődhet-e (például, bírja-e a vászon a felfüggesztést, s kiadja-e a megfelelő formát), azt vizsgálta tegnap dr. Trogmayer Ottó vezetésével egy nemzetközi (magyar- lengyel- német) szakértő bizottság, melynek tagja volt Erwin Emmerling, Ingrid Stümmer, Rudniewska Halina, Zommer Krystyna, Paulikowski Adam és Szabó Tamás. A szakzsűrinek a restaurátorok diapoztívvekkkel és filmmel illusztrálva beszámoltak a helyreállítás egész eddigi folyamatáról, részletesen ismertették a munkafázisokat. – Ezt követően a speciális fényt igénylő hatalmas kép megvilágításának próbájára is sor került.

A tegnap – egyébként a második – szakértői vizsgálatot végzők közül a német Erwin Emmerling úrral váltottunk szót. Előjáróban kifejtette, az itteni munka azért is rendkívüli figyelmet érdemel, mert sehol a világon nem csináltak még ilyen nagyszabású képre restaurációt. Elismeréssel nyilatkozott a lengyel restaurátorok munkájáról:

– A lengyeleknek nemzetközileg

is nagyon jó a hírnevük, bizonyára van egy speciális lengyel restauratori fölfogás, iskola. Sok a tapasztalatuk, s ez különösen fontos az ilyen nagyméretű munkánál, ahol a felület méretei és a kép rossz állapota is okoz problémákat, és ezért mindenféleképpen kell új technológiákat alkalmazni, vegyítve, összehangolva az eddigi ismereteket. Az itteni probléma, a fölvetés, a munkafeladat olyan nagy, amilyet még sehol a világon nem kellett megoldani. Sehol még ilyen nagy és ennyire megrongálódott képet nem újítottak fel.

Arra a kérdésünkre, hogy megéri-e ez a hatalmas munka, határozottan kijelentette Emmerling úr:

– Biztos vagyok benne, hogy megéri. A mai közönséget is érdekli, látni akarják, át akarják élni, hogy a szüleik, a nagyszüleik hogyan viszonyultak a művészethez, mit értek ők művészet alatt.

Akik tegnap Ópusztaszeren megismerhették a Feszty körképet már közelebb kerültek ehhez.

Szabó Magdolna

■ Gondoljunk azokra a filmekre, amelyekben eszméletlenül unatkozó, kóllás dobozokat rugdaló, rágótól kérődző, borszegeccsel kivert, nyegle, motoros legények egyszer csak kitalálják, hogy mit is kellene tenni: Go Frisco! Azaz: irány San Francisco.

Megvizsgáltam a problémát és jelenthetem: ez egy valódi mentőötlet lehet unatkozóknak, utazónak egyaránt, ugyanis a város olyannyira változatos, mint egy aranylakodalomig bucskázó házasság.

Alighanem köztudott, hogy amikor jókedvében dolgozott az Úr a Földkerekség egy-egy részletén, akkor majdnem minden alkalommal tengert csurgatott a hegyvidékhez. Akárcsak itt. Aztán, ha ehhez a természeti adottsághoz juttatott némi anyagi gazdagságot vagy valami kuriózumot, akkor az adott város látképe beragasztható a felejthetetlen tájaknak fönntartott albumba. Mit mondjak? San Francisco a főttebbi feltételeket is teljesíti. Az öbölből jól látható a hírhedett Alcatraz börtön-sziget, bent a kikötőben fókák százai sütkéreznek a hajók között, s ha a város felé fordul az ember, elképedve bámulhatja, hogyan zabálja föl a menetrendszerű, délutáni köd a fel-

hőkarcolók fölső harminc emeletét, miközben odalent megrakottan poroszkál a városképi jelentőségű villamos.

Október 2-án holddünnepi vásár hullámozott a kínai negyedben. A kicsi, sárga emberek tengernyi tömegében hol egy zenekar, hol egy tenyérjűs, hol egy halom finom faragású elefántagyar, hol pedig a drezdai balettkart ábrázoló porcelán készlet formázott kicsi szigetet. Nem messze a színes forgatagtól egy hatalmas csarnokban az itt élő olaszok ünnepelelt csinnadrattával fűszerezett térsztahegyeken, fölöttük zöld-fehér-piros zászlóerdő peckesedett, melynek fái között Pavarotti fénylő hangja zúgott el.

Legutóbb másfél évtizede dőlt össze egy városrész a pusztító földrengésben. Keres-tük a nyomokat, de csak egy

házi szociális munka bemutatásával folytatódik, a magyar Caritas tevékenységéről *Katona Nándor* plébános tart előadást. Az egyes szekciók programja: látogatás a csongrádi menekülttáborban, beszélgetés a cigánycsaládok gondozásáról, a fogyatékos gyermekek helyzetéről, a szabadságvesztés büntetése alatti kapcsolattartás lehetőségeiről. A tervek szerint vasárnap kerekasztal beszélgetésen foglalják össze a résztvevők a tanácskozás tanulságait, a jövő feladatait. Végül: okiratban akarják elkötelezni magukat a hallgatók arra, hogy ezután minden évben más-más intézmény ad otthont hasonló szakmai rendezvénynek, ahol az éppen aktuális szociális kérdések kerülnek terítékre. Olyanok, amelyek megoldása majd rájuk, diplomás szociális munkásokra vár.

Ch. Á.

■ Diákok szervezte konferencia a családról Leendő szociális munkások találkozója

A SZOTE főiskolai karának általános szociális munkás szakán tanuló harmadéves hallgatóktól származik az ötlet, hogy évente találkozniuk kellene az ország hasonló képzésben részesülő diákjainak. Az elhatározást tett követte, tudtam meg *Boldog Krisztinától*, az egyik szervezőtől, és az idén meg is hívták Szegedre mintegy 200 leendő kollégájukat.

Az ország kilenc, hasonló képzést nyújtó intézményéből – orvos- és tanárképző, valamint önálló felsőfokú intézményből – Szegedre érkezett egyetemisták, főiskolások tegnap munkához is láttak életük talán első konferen-

ciáján. A találkozó létrejöttében támogatta őket a Soros alapítvány, az MHB Nyitott Társadalom alapítvány, a Katolikus Egyetemisták és Főiskolások Egyesülete, a Caritas mellett számos vállalkozás is.

Dr. Szel Éva egyetemi tanár, a főiskola igazgatójának megnyitó szavai után egy-egy diák bemutatta intézményét, az ottani képzés jellegét, az elméleti és gyakorlati oktatás sajátosságait. Ezután tapasztalt szakemberek tartottak előadásokat arról, miként lehet segíteni a családok mindennapi gondjain. *Diósi Ágnes* szociológus a cigánynépeség körében végezhető szociális munka lehetőségeit vázolta. A család-

gondozásban alkalmazható megelőző tevékenységről *Zomboriné Botás Mária*, a Tabán családsegítő szolgálat tapasztalatai alapján számolt be, dr. *Temesváry Beáta*, a SZOTE adjunktusa a pszichiátria esz-köztárával, *Zelenay Károly* a drogambulancia munkájával ismertette meg a konferencia résztvevőit. Szó esett a családsegítő szolgálatokban rejlő lehetőségekről, s a vitában kirajzolódott a „lehetetlenség” is. A diákok szakmai tanácskozásán alkalom kínálkozott arra is, hogy az egyes intézmények hallgatói tanulmányi és szakmai sikereikről is beszámoljanak.

A konferencia ma az egy-

Kis lábaskában

Fotó: Nagy László

A négyes számú gondozási központ vezetője, *Béládiné Fónagy Anna* ezzel indokolja a szakítást:

– Kósza hírek keringtek arról, hogy a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat privatizálni akarja a Jósika utcai konyhát, ezért még időben lépniünk kellett, nehogy egyik pillanatról a másikra több száz idős ember meleg étel nélkül maradjon. Felmondtuk hát a szerződést, s a gondozási központokba ezentúl az algyői Tópart étteremből hozzuk az ebédet.

■ **Nem találtak volna kö-**

zelebb helyet, hiszen az étel állaga szempontjából nem mindegy, milyen távolságról, mennyi ideig zötykölük?

– Szegeden több étteremmel próbálkoztunk, de sajnos egyetlen egy sem vállalta az étel kiszállítását a gondozási központokba. Az algyői étterem tulajdonosa viszont házhoz szállítja, adagonként 1 forint fuvardíjat kér. A szállítás volt tehát a meghatározó abban a döntésben, honnan hozassuk a kosztot.

S hogy hol ebéd a közel két-száz, szociális alapon étke-

zőnek, alig hiszem a választ. A 180 – talán mondhatni – legszegényebb polgára e városnak a Csongrád megyei közgyűlés hivatalának konyhájáról kap ezentúl meleg ételt.

A Szeged Tours Kft. által működtetett közgyűlési hivatali étkezde vezetője Szekeres Éva, nem kényszer hatására, hanem önként vállalta a szociális étkeztetést, hiszen mint mondta, a 600 fő ebédeltesére szolgáló konyhán eled-dig mindössze 200-an ettek. A konyha kapacitása megengedi a szociálisan rászorultak étkeztetését.

A szociálisok – hogyan nevezik őket – december elsejétől vihetik el a közgyűlési hivatal konyhájáról ugyanazt az ételt, amit az ott dolgozók is fogyasztanak, s továbbra is lesz külön diétás és cukrosdiétás étel a betegek számára.

S hogy mikor kerül lakat az árván maradt Jósika utcai konyhára – aminek már csak az a feladata maradt, hogy a textilipari szakközépiskola és a bíróság előkészítő konyhájaként működjenek – nem tudni. Annyi bizonyos: a privatizáció nem kerüli el.

Kalocsai Katalin

■ Szóvivő, ügyvéd, biztosító, olvasó, pszichológus A kommandósok tévedéséről

A hét elején Szegeden, a Gyöngyvirág utcában történt kommandós akciónak óriási visszhangja volt és van a közvéleményben és a sajtóban egyaránt. A célt tévesztett akciónak egy ártatlan család itta meg a levét. Az ügyről kérdeztük riportalanyainkat.

Garamvölgyi László százados, az Országos Rendőr-főkapitányság megbíztott szóvivője: – Létezik egy szabályrendszer ami alapján a kommandós csoportok működnek. Ez viszont nem publikus. A Tolna Megyei Rendőr-főkapitányság elnézést kért a családtól, természetesen ezzel nincs lezárva és elfeledve az ügy. Kivizsgáljuk, történt-e szabálytalanság, és nem fog elmaradni a felelősségrevonás sem, ha kiderül a mulasztás. Alapos volt a gyanú arra, hogy a lakásban fegyvereket és fegyveres bűnözőt találnak a kommandósok. (Ne felejtjük el, hogy Békásmegyeren egy hasonló, tízemeletes panelházban okozott tragédiát az, hogy veszélyes robbanóanyagokat tároltak egy lakásban.) Szerencsére ilyen tévedés még nem volt, és reméljük, hogy többé nem is lesz. A szegedi rendőröknek ehhez az ügyszökhöz semmi közük. A testület vállalja a kártérítést, és még egyszer hangsúlyozom: alaposan kivizsgáljuk az ügyet.

Dr. Bába István, ügyvéd: – Ekkorát nem tévedhet a rendőrség. Ha igen, akkor alkalmazatlan feladatának ellátására. Természetesen a családnak kártérítési igénye lehet, ezen túl pedig büntető is tehet. Ilyen tévedés nem magyarázható, nem menthető. Aki elkövette a mulasztást, tévedett, azt büntetőjogilag felelősségre kell vonni, hiszen jogellenesen kárt okoztak másnak. És mi történt volna akkor, ha a családfő ellenáll? Talán lelőtték volna? El tudom képzelni, hogy mit élhettek át a felnőttek, hát még a két szerencsétlen gyerek. Szerintem soha nem heverik ki. Ha még nincs ügyvédjük, szívesen elvállalom az ügyet.

A biztosító: (Ebben az esetben azért nem nevestünk, mivel a hölgy csupán vezetőhe-

láttam Santa Fé hússzínű bارسonyát, s elfogytak a jelzőim.

Ez a város nem elég, hogy szép és gazdag, nem elég, hogy egyszerre mexikói, spanyol és indián, no meg – legyünk igazságosak – egy kicsit amerikai, de még izléses is.

Az időrend érdekében azt azért el kell mondjam, hogy San Franciscóból Albuquerque-be repültünk, ebbe az ősi indián városba, ahonnan egy országnyi, hegykerítéssel beszegett síkon autóztunk Santa Fé csodájába. Meleg színű, öntött és tapasztott vályogfalak, hívogató, kicsi templomok, lugasos-teraszos éttermek, mindenfelé indián szőnyegek, pancsók – mindez olyan harmóniában, ahogyan csak egy falat érett camembert-hez tud simulni egy korty testes bordói.

No, azt hiszem, itt kell most abbahagyni.

(Folytatjuk.)

Dlusztus Imre

ITT VAN AMERIKA

MORTON'S

REPÜLŐJEGYEK, SZÁLLODA-BÉRLET, AUTÓKÖLCSONZÉS, AZ USA EGÉSZ TERÜLETÉN!

Utazási Iroda, Szeged, Petőfi S. sgt. 7. Tel.: 310-088

lyettes, nem jogosult nyilatkozatra.) – Egy kommandós támadás rendkívüli eseménynek számít. Tudni kell, hogy a biztosítási megállapodások háborúban, katasztrófa-helyzetben nem érvényesek. Egy ilyen akció nem annak minősül. Ha valaki megsérült volna, eltörlik a karja, akkor esetleg a CSEB, vagy a baleseti biztosítás fizetett volna. A lakásban okozott károkat rendezi a biztosító. A lelki károkért azonban nem lehet anyagilag kárpótolni. Viszont ha valaki a sokkhatás miatt kórházi ápolásra szorul, akkor a biztosítása segítséget nyújthat számára. Tréfásan fogalmazva: a kommandó ellen nincs biztosítás.

Az olvasó, T. I.-né: – Jó lenne, ha nem foglalkoznának napokon át rendőrség ellenes cikkekkkel. Megértem a felháborodást, de nyugodtan írhatnak ugyanilyen megrázó hangúan arról a nyugdíjasról, akinek ellopták a táskáját és benne volt 150 forintja. Számára éppen olyan stressz volt ez. Erről csak egy hírt közöltek. Nem szabad a bűnözők alá lovat adni és a rendőrök ellen szítani a hangulatot.

Dr. Balogh Tibor, pszichológus: – Ostobaság ilyen esetben toleranciát emlegetni. A tömegkommunikációnak is az egyént kell szolgálnia. Egyszerűen nem szabad úgy tévedni, hogy annak ártatlan emberek essenek áldozatul. Különösen a gyerekeknek lehetett szörnyűséges élmény. A tévé „jóvótából” különben is rengeteg erőszakot, durvaságot láthatnak, de meg is tapasztalni... Nagyon remélem, hogy ez az élmény előbb-utóbb kitörlődik belőlük, elfelejtik. A sajtónak örködni kell azon, hogy az egyén érdekei ne sérüljenek.

V. Fekete Sándor

A megyei főügyész-ségen megtudtuk, hogy az Ügyészségi Nyomozóhivatalhoz *megérkezett a feljelentés* magán-laksértés és könnyű testi sértés ügyében. A jövő hét elején hallgatják meg az érdekelteket az ügyben és ugyancsak a következő héten várható az érdemi döntés is.